

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1691. usque ad annum 1701

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1781

VD18 13322648

§. 42. Dupini declaratio circa objectos sibi errores.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67627](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67627)

Sæc. XVII. bita desuper suum proferrent iudicium:
 A. C. 1693. ipsemet etiam Archiepiscopus, omni
 possibili attentione hos libros ad trutinam vocavit.

§. XLII.

Dupini Declaratio circa objectos sibi errores.

*Argentre
 l. c.*

Postquam Deputati Doctores in pluribus Sessionibus auditi retulerant, in cunctis Dupini libris plurimas falsas juxta ac temerarias propositiones reperiri, Archiepiscopus hoc opus adeo non Ecclesiæ proficuum, ut potius illud, si promiscua illius lectio permitteretur, fidelibus oppido noxium fore, censuit: quocirca Dupinum præsentibus Deputatis Doctoribus tertio adesse iussit, omnique humanitatis genere exceptum rogavit, ut rationem redderet

- I. De dubiis a se motis circa libros Canonicos.
- II. De sprete Patrum traditione.
- III. De contemptu Conciliorum.
- IV. De negato sacræ Sedis Primatu.
- V. De hæresum & Hæreticorum favore.
- VI. De irrisione hominum devotorum.
- VII. De vilipensione SS. Patrum.
- VIII. De injuriis in Casuistas & Scholasticos effusis.
- IX. De neglecto Auctorum selectu.
- X. De dictis contra Symbolum Apostolorum.

rum. XI. De contemptis miraculis, *Sæc. XVII.*

revelationibus &c. XII. De adulterato Authorum sensu: *A. C. 1693.*

Cuncta hæc accusationum capita Dupinus maxima submissione hunc in modum diluere nitentur: „Maturius Deputatorum observationes perpendens fateor, quod reipsa mihi exciderint expressiones quædam nimium duræ, obscuræ, & scandalosæ, aliquæ etiam fors falsæ, & præter mentem meam contrariæ veritatibus, quas semper veneratus sum, & in Ecclesia tenendas credo: quapropter obscura dilucidare, nimis asperas expressiones emollire, & in reprobum sensum interpretandas declarare, me obstrictum sentio, ut me Orthodoxum esse, ac nonnisi ex inadvertentia peccasse, testatum reddam: Primo igitur admitto, prout semper admisi tanquam libros Canonicos, cunctos in Concilii Tridentini Canone Sess. 4. expressos, tanquam inspirante Numine scriptos, de quorum auctoritate nemini dubitare liceat, & quamvis eorum aliqui in primis sæculis a quibusdam Ecclesiis privatis non fuerint recepti, jam tum ab Ecclesia tanquam S. Scripturæ libri agniti, & ut tales a pluribus Patribus citati fuerint: quapropter hæc propositiones mei libri Diff. prælim.

H 5

„Fol.

Sæc. XVII. „Fol. 126. *Circa libros veteris Testamenti*
 A. C. 1693. *Antiquitas Christiana secuta est Canonem*
Hebræorum, & Tom. 1. p. 186. Non
 alios V. T. libros Canonicos agnoverunt,
 quam in Hebræorum Canone contentos,
 „non generaliter de omnibus Ecclesiis,
 „cunctisque primorum trium sæculo-
 „rum Patribus intelligendæ sunt, &
 „quamvis mea verba expresse non
 „distinguant inter Proto - Canonicos,
 „& Deutero-Canonicos, de his tamen
 „intelligi volo. Præterea cum Sixto
 „Senensi de sex postremis Capitibus
 „libri Ester dubitari, ac cum illo pro-
 „pugnari posse, existimabam, quod
 „huic libro addita, nec in Tridentini
 „Canone contenta fuerint: edoctus au-
 „tem, quod Ecclesia admittat libros in-
 „tegros cum omnibus suis partibus, prout
 „in Ecclesia Catholica legi consueverant,
 „mutata mea sententia eos tanquam
 „Canonicos admitto, quamvis mea ar-
 „gumenta potissimum probare videan-
 „tur, quod præfata capita sint ab alio
 „Authore, quam qui reliquum libri
 „Ester scripsisset.,

„Ad secundum circa traditionem
 „fateor, quod circa quædam fidei dog-
 „mata a quibusdam Patribus recesser-
 „im, præcipue a SS. Justino & Irenæo
 „circa animæ immortalitatem, inferni
 „æternitatem, & quidem ob duos tex-
 „tus

„tus sat difficiles, qui non nisi ex multis Sæc. XVII.
 „aliis, ubi hæc dogmata adstruuntur, A. C. 1693.
 „explicari possunt. Hanc tamen sen-
 „tentiam nec S. Hilario, nec S. Cy-
 „rillo attribui, quando enim dixi san-
 „ctum Hilarium statuisse, quod *impii*
 „*velut annihilati sint per ignem inferni* non
 „intendi dicere, quod *penitus annihi-*
 „*lati sint*, sed uti S. Hilarius dixit:
 „*Non nihilum dissoluti, sed in inane, ac*
 „*leve, aridumque protriti.* Fateor au-
 „tem, quod in textu S. Cyrilli per in-
 „advertentiam loco *Dei* nomen *Jesu*
 „*Christi* posuerim, hunc textum ita
 „interpretatus: *Anima est immortalis*
 „*per Jesum Christum, qui eam immorta-*
 „*lem reddidit.* „

„Peccatum originale tanquam Ec-
 „clesiæ dogma admitto, quando autem
 „dixi Tom. I. p. 534. quod *S. Cyprianus*
 „*de eo primus sat clare locutus sit* & pag.
 „689. quod primorum trium sæculorum
 „*Patres non consentire videantur, quod*
 „*infantes in peccato nascantur, & dam-*
 „*natione digni sint*, nec negare intendi,
 „illud a S. Patribus non fuisse creditum,
 „sed duntaxat, eos non adeo clare,
 „sicut S. Cyprianus, locutos fuisse:
 „quoniam vero deprehendo, quod S.
 „Justinus, & Irenæus, necnon Tertul-
 „lianus & Origenes clare de eo locuti
 „sint, hinc meam sententiam revoco,
 „fateor

Sæc. XVII. „fateor etiam, quod S. Chrysoſtomus
 A. C. 1693. „peccatum originale crediderit, & poſt
 „eum S. Auguſtinus, & quod illud non
 „ſtatuerit in ſola inclinatione ad ma-
 „lum, ſed & in culpa, quæ ejus eſt
 „principium: intendebam ergo dun-
 „taxat, quod hi duo Patres inter ſe
 „diſſenſerint circa pœnam ſenſus inin-
 „fantibus ſine Baptiſmo decedentibus.

„Proſiteor etiam, quod nomen *Ma-*
 „*tris Dei* non modo ſit *innocens* expreſ-
 „ſio, ſed ex traditione Apoſtolica pro-
 „veniat, & quod ita B. V. non modo
 „poſſit, ſed & debeat appellari.

„Proſiteor quoque me admittere
 „Purgatorium, prout ab Eccleſia, Con-
 „ciliis & SS. Patribus admittitur, im-
 „merito ergo pag. 61. & 64. dixerim:
 „quod nihil poſitivum in Patribus primo-
 „rum trium ſæculorum reperiatur, & quod
 „in ſuis libris Purgatorii doctrinam, prout
 „hodie traditur, non docuerint, locutus
 „duntaxat ſim de quibusdam Purga-
 „torii circumſtantiis, quæ a Theologis
 „diverſimode explicantur.

„Quod autem de novo S. Auguſtini
 „ſyſtemate circa gratiam & prædeſti-
 „nationem dixi, non de neceſſitate gra-
 „tiæ, ſed de modo agendi per gratiam
 „ex ſe efficacem, & de prædeſtinatio-
 „ne gratuita, & de aliis quæſtionibus
 „adhuc inter Theologos controverſis

„in-

„intelligenda sunt. Fateor quidem Sæc. XVII.
A. C. 1693.
 „me dixisse Tom. I. p. 554. quod *S. Cy-*
 „*prianus fuerit primus, qui sat clare de*
 „*necessitate gratiæ locutus sit*, propterea
 „tamen non exclusi ceteros Patres,
 „sed ipse allegavi S. Justinum, Ire-
 „næum, Clementem pluresque alios:
 „Referendo etiam Semipelagianorum
 „doctrinam, non bene eorum errores
 „segregavi a veritatibus Catholicis,
 „quas adhuc tenuerunt, v. g. quod
 „Christus mortuus sit pro salute om-
 „nium hominum, non tamen unum
 „cum altero confundere intendi: di-
 „versas quoque S. Augustini propositio-
 „nes referendo, usus sum quandoque
 „terminis, qui in rigore sumpti errorem
 „indicarent, v. g. *liberum & volunta-*
 „*rium pro una eademque re, & solam ne-*
 „*cessitatem a coactione oppositam esse liber-*
 „*tati*: adhæreo autem definitioni Ec-
 „clesiæ & Pontificum Constitutionibus
 „ab ea receptis. „

„Me errasse fateor, dicendo: Men-
 „sam Sacram in primis tribus sæculis
 „non fuisse nominatam Altare, in quo
 „Eucharistia celebraretur. Credo e-
 „tiam circa Sacramentum Pœnitentiæ,
 „distinctionem peccatorum, confessio-
 „nem & absolutionem esse juris Divini,
 „hinc detestor omnia, quæ deduci
 „possent ex iis, quæ dixi de *pœnitentia*
 „publi-

Sæc. XVII. „publica, & quotidiana, & si dixi, quod
 A. C. 1693. „Confessio singulorum peccatorum sit pia
 „praxis valde usitata inter fideles sexti sæ-
 „culi, non intendi, quasi non antea
 „jam pro peccatis venialibus in usu
 „fuerit, sed duntaxat, quod horum
 „peccatorum confessio postmodum fre-
 „quentior fuerit, quam antea.,,

„Profiteor omnia in Canone VII
 „Sess. 24. contenta, scilicet damnari
 „eos, qui credunt, Ecclesiam errare
 „circa indissolubilitatem matrimonii,
 „illud dissolvi non posse propter adul-
 „terium, non obstantibus iis, quæ
 „circa hoc notat Pallavicinus, proin-
 „declaro, me negare noluisse, quod
 „hæc doctrina sit Evangelica, sed dun-
 „taxat dixisse, quod quidam contra-
 „rium secuti sint.,,

„Circa ea, quæ juxta Jobium Mo-
 „nachum de processione Filii & Spiritus
 „Sancti dixi, non ea mente effa-
 „tus sum, quasi inter processionem Spiritus
 „Sancti & inter generationem Verbi
 „non esset vera & realis differentia sed
 „duntaxat, quod intellectus humanus
 „non possit assequi, in quo consistent.,,

„Immerito etiam laudavi Socratem,
 „dicentem, quod *controversia de die, in
 „qua Pascha celebretur, exigui momenti sit.*

„Ad tertium caput de Conciliis pro-
 „fiteor, me toto corde amplecti Con-
 „cilia

Sæc. XVII.
A. C. 1693.

„cilia Generalia, eorumque definitio-
nes circa dogmata tanquam fidei ar-
ticulos, eaque utilia, & quandoque
ad proscribendos errores, & stabi-
liendam Doctrinam Catholicam &c.
necessaria esse, quamvis ob hæreti-
corum pertinaciam, hominum mali-
tiam, & violentiam, quandoque
sperata Ecclesiæ pax non sequa-
tur, atque in hoc sensu dicta volo,
quæ habentur pag. 435. scilicet, ra-
rum esse, quod Concilia Generalia in re-
bus fidei celebrata, per suas definitiones
pacem Ecclesiæ reddiderint.

„Mea distinctio inter articulos fun-
damentales, & non fundamentales, Prin-
cipales & non principales est longe di-
stincta ab illa hæreticorum: nam per
fundamentales intelligo omnia, quæ
expresse credere tenemur, & quæ
contenta sunt in Symbolo: Hæretici
autem volunt, dari articulos definitos
in Ecclesia, quos negare licet.

„Circa unionem hypostaticam dua-
rum naturarum in Christo, eam om-
nino juxta Concilium Ephesinum pro-
fiteor, & anathematizo errorem, per-
sonam, & asseclas Nestorii; quando au-
tem dixi: *Ægypti Monachos a S. Cyrillo*
admonitos fuisse, ne ejusmodi abstractas quæ-
siones inutiles moverent, hæc verba non Ca-
tholicæ doctrinæ defensoribus, sed Ne-
storio

Sæc. XVII. „istorio applicanda sint: nec per ea verba
 A. C. 1693. „pag. 69. *S. Cyrillus suarum partium*
 „*Studiosos veritus* indicare volui, quasi
 „Cyrillus Antesignanus fuisset cujus-
 „dam factionis, similis factioni Nesto-
 „rianæ, igitur hoc nomen *partium* in
 „sano sensu intelligendum est. Oblitus
 „etiam fui admonere Lectorem, quod
 „criminationes contentæ in epistola
 „Imperatoris ad S. Cyrillum relatæ
 „pag. 701. non sint veræ, sed quod
 „hic Princeps ab hostibus S. Cyrilli cir-
 „cumventus fuerit, quando autem
 „pag. 705. dixi, quod *Episcopi Conci-*
 „*lium habuerint, nondum præsentibus Se-*
 „*dis Apostolicæ Legatis, & reluctantibus*
 „*sexaginta octo Episcopis*, non intende-
 „ram insinuare, quod Episcopi illegi-
 „time Synodum habuerint, aut quod
 „hujus oppositionis ulla habenda fue-
 „rit ratio. „ Plura adhuc alia circa
 hoc Concilium reprehensione digna ex-
 cusabat Dupinus.

Circa Cælibatum Sacerdotum &
 Diaconorum se nil usui primorum trium
 Sæculorum adversum dicere voluisse,
 profitebatur.

Ad quartum autem caput de Pri-
 matu S. Sedis fassus est, quod hunc
 ejusque extensionem uberius ex Con-
 ciliis, Patribus, aliisque Auctoribus
 Ecclesiasticis probare debuisset, pariter
 quod

quod hæc verba: *coacti per Sacros Ca-* Sæc. XVII.
nonas & epistolam Cælestini perperam ita A. C. 1693.
traduxerit, coacti juxta epistolam Cæ-
lestini, & hæc Concilii Calcedonensis
verba: restituit ei Episcopatum, male ita
reddiderit: habuit eum pro Episcopo.

Hæc autem verba Tom. 5. pag. 5.
Missiones deservierunt ad extendendam
Pontificis auctoritatem, non de jure Pri-
matus, sed de actuali extensione suæ
jurisdictionis intelligi voluerit: quan-
do autem dixit, quod S. Augustinus &
Theodoretus Urbanitatis studio Ecclesiæ
cessitudinem extulerint, de Urbanitati-
bus veritati innixis, se locutum pro-
fessus est. Fatebatur, quod minus reve-
renter de quibusdam S. Patribus, præ-
cipue de SS. Cornelio & Stephano, Zo-
zimo S. Innocentio ac Leone Pontifi-
cibus Tom. 1. p. 460. & Tom. 3. p. 388.
locutus fuerit.

Ad quartum Caput de favore hæ-
 reticorum declarabat, quod præter
 mentem suam, nimiam existimationem
 erga illos prodiderit, ac nunquam di-
 xisse vellet, quod *sine temeritate Eusebio*
prærogativa sancti denegari non possit, &
quod nunquam terminum Consubstan-
tialis approbaverit, etsi perfectam æ-
qualitatem inter Patrem & Filium ad-
miserit, insuper addidit Dupinus, quod
per hoc verbum, nugas, Vigilantii er-
Hist. Eccles. Tom. LXVI. I rores

Sæc. XVII. rores contra invocationem Sanctorum
 A. C. 1693. & Reliquiarum excusare, vel omnes
Genadii opiniones approbare non in-
 tenderit.

Circa sextum Caput de irrisioni-
 bus proborum hominum testabatur Du-
 pinus, se optare, ut prima tria quarti
 & quinti Tomi folia delerentur, quam-
 vis inde Protestantes nil inferre possint
 in præjudicium Ecclesiæ, quæ in fide
 immutabilis, disciplinam mutare pos-
 sit: Profitetur denique quotidianam
 Missæ celebrationem esse praxin san-
 ctam, sicut & frequentes peccatorum
 venialium confessiones.

Ad septimum Caput de SS. Patri-
 bus, fatetur, quod sæpius de illis mi-
 nus reverenter locutus, omiserit an-
 notare, quod Photii dicta de libris
 S. Irenæi non respiciant eos, quos nunc
 habemus: reprobatur etiam, quæ in lau-
 dem Novatiani, & in vituperium SS.
 Cornelii, Gregorii Nazianzeni, Epi-
 phanii, Hieronymi, Severi Sulpitii,
 S. Paulini, Cyrilli, & Chrysologi dixit,
 hæc autem præter intentionem suam
 sibi excidisse declarabat.

Ad octavum Caput de Scholasticis,
 profitetur, se non omnes carpisse, sed
 duntaxat eos, qui nimium quæstioni-
 bus subtilibus, logicalibusque difficul-
 tatibus inhærent, neglecto S. Scripturæ
 &

& Traditionum studio; quando autem dixit, quod *S. Thomas obiter & sine crisi S. Patres alleget*, intendisse declarat, quod hic Doctor juxta ævi sui morem Auctores sine exacta crisi citet.

Sæc. XVII.
A. C. 1693.

Ad nonum Caput de excerptis ex Authoribus, fatetur, quod promiscue bona & mala ex illis descriperit, nec eorum errores correxerit.

Circa decimum de quæstionibus criticis declarabat, quod quamvis Symbolum Apostolorum fit formula fidei quoad substantiam ab eis concepta, quidam termini tamen non in omnibus Ecclesiis iidem fuerint, & quod institutio quadragesimæ sit Apostolica, nec ipse contrarium probare intenderit.

Ad undecimum de miraculis, revelationibus, apparitionibus, & pietatis exercitiis respondet, quod dicendo: *Eusebium de inventione Crucis nullam fecisse mentionem* non intenderit in dubium vocare ipsius inventionis historiam, & miracula tunc patrata: magis autem assertive loqui debuisset de iis, & de revelatione facta S. Cypriano & de miraculosa sanatione Leonis III. ab Anastasio Bibliothecario relata: quando autem dixit, quod tempore S. Hieronymi in usu non fuerit, cereos ad plenam diei lucem accendere in honorem Martyrum, non intende-

Sæc. XVII. tenderit modernum Ecclesiæ usum
A. C. 1693. carpere.

Ad postremum denique caput de adulterato Authorum sensu, se humana passum fuisse fatetur Dupinus, sed tamen ex inadvertentia, paratum vero esse, cuncta emendare: fatetur quoque, quod perperam scripserit, Philostorgium dixisse, quod secundus liber Machabæorum sit minoris auctoritatis, quam primus, cum tamen hic duntaxat dixerit, eum esse ab alio Authore: male etiam Hipatium citasse, quasi dixisset, *non attendendum esse, quid quilibet Apostolus scripserit, aut circa legalium rituum observantiam fecerit*, cum tamen hic Author duntaxat dicat: *circa ea, quæ quilibet egit*: Declaravit etiam, quod textus Cassiani in Tom. 3. part. 2. pag. 38. non sit intelligendus *de lege & obligatione observandi jejunium*, sed de ratione suæ institutionis, & quod S. Hieronymus in Epist. 129. non dixerit, quod *Epistola ad Hebræos & Apocalypsis ab aliquibus Ecclesiis Græcis & Latinis non recipiantur*, sed quod quamvis quædam latinæ Ecclesiæ epistolam ad Hebræos, & quædam Græcæ Apocalypsin non recipiant, ea nihilominus a veterum testimonio auctoritatem habeant.

His

His ita declaratis Dupinus hæc Sæc. XVII.
A. C. 1693.
 addidit: „Hæc præcipua sunt, quæ mihi
 „objecta fuere, si adhuc alia in meis
 „operibus offensionem sunt, ea diluci-
 „dare, mutare, corrigere & revocare
 „paratus sum; non alio enim ex fine
 „calamum arripui, nisi ut veritatem
 „investigem, & ædificem Ecclesiam.
 „Pro ingenti, quam Deus Auctoribus
 „confert, gratia cum D. Augustino ha-
 „beo, si eis suos libros per lectorum
 „ac censorum judicia magis eruditos,
 „magisque exactos reddendi occasio-
 „nem præbet; *Ego autem cum per eos,*
qui meos labores legunt, non solum do-
ctior, verum etiam emendatior fio, pro-
pitium mihi agnosco Deum, & hoc per Ec-
clesiæ Doctores, maxime exspecto, si & in
ipsorum manus venit, dignanturque nosse,
 quod scribo: Maximo etiam mihi ho-
 „nori duco, quod Judicem nactus sim
 „Præsulem toto Regno doctissimum,
 „cujus iudicio me submitto sine ulla
 „restrictione aut limitatione. „

§. XLIII.

Hujus Auctoris Bibliotheca a Pari-
siensi Archiepiscopo proscripta.

Hoc scriptum Dupinus Archiepiscopo *Hode vie de*
 Parisiensi velut libri sui apologiam, *Louis XIV.*
 atque orthodoxiæ testimonium tradi- *l. 5. p. 107.*
 derat, *Bossuet op.*
posih. vol. 2.